

**Hojåkning
– både nytta
och nöje**

SIDAN 34-35

”Självt har jag lite svårt att förstå alla ramaskrin kring nedläggningen av lokalredaktionerna på TV4.”

THOMAS FRANSSON, i Torsdagsfunderingar

SIDAN 36

**Läckert
på påsk-
bordet**

SIDAN 41

Foto: STIG GUSTAVSSON

DEBUTROMAN. Maja-Stina Fransson, tidigare bosatt i Herrljunga och Alingsås, debuterar i maj med boken Jag bara tvingar mig lite.

Maja-Stina skrev boken hon själv hade velat läsa

HERRLJUNGA: Författaren Maja-Stina Fransson skriver en både modig och självutlämnande bok om att växa upp med tvångstankar och ett stort kontrollbehov. Maja-Stina är inte bokens huvudperson Minna Larsson. Men det finns likheter.

Att boken är skriven av en person som själv brottats mycket med det boken tar upp råder ingen tvekan om.

– Boken är en blandning av självbiografi och fiktion, säger debutförfattaren själv om boken Jag bara tvingar mig lite.

Kretsade kring att vara ren
Bara den som själv genomlevt

den press som tvångstankar, fobier och ätstörningar innebär kan förstå smärtan.

– Under perioder av mitt liv har jag inte mått så bra.

Något som inte påverkade bara henne själv utan också familjen och de som var nära henne. Under en period av tidiga tonåren, och lite tidigare än så, kretsade mycket i hennes liv om att vara ren och att ha det rent omkring sig. Duscharna blev många och långa. En sådan enkel sak som att tvätta händerna var en oändlig procedur som kunde ta närmare timmen.

Svåra att leva med

Det var tvångstankar som var svåra, för att inte säga omöjliga, att leva med i längden. Inte minst som den fotbollstjej hon var.

– Samtidigt som jag led av tvångstankarna var jag till min

person glad, social och ville hänga med kompisar.

Något som kunde bli en konflikt.

Konflikterna med den egna familjen var också många.

– Jag var så irriterad över att de störde mig i mina ritualer. Då. Så här i efterhand är jag glad för det. Jag tror att det stoppade mig.

Omöjlig kombination

Ätstörningar blev nästa börda i Maja-Stinas ryggskäck. Hon tyckte att hon vägde några kilo för mycket och började ha järnkoll på vad hon stoppade i sig.

– Jag var bra på det och gick ner mer än vad jag hade tänkt mig.

Listorna blev ytterligare en börda. Listor som emellanåt styrde henne mer än hon önskade.

De stora problemen har hon blivit kvitt. Det är till exempel

extremt svårt att kombinera ett kontrollbehov med tvååriga sonen Sven.

– Det går inte, säger hon med ett leende.

Samtidigt som hon är mer observant i dag när varningsklockorna ringer. Det finns så mycket i hennes liv hon inte vill uppleva på nytt.

Dröm blev verklig

Att skriva en egen roman är många journalisters dröm. Maja-Stina har gjort verklighet av den drömmen. Med en i vissa fall plågsam nakenhet i skildringarna av en skör tjej som växer upp och vill hitta sin plats. Sitt liv. Hon är noga med att understryka att det finns en hel del som är påhittat. Men det finns också mycket Maja-Stina i Minna Larsson.

– Det här är en bok jag själv

hade önskat få läsa i min ungdom.

Att förlaget placerat den såväl som ungdoms- som vuxenbok gillar hon.

– Jag tror att det är en bok som både unga och äldre kan läsa med behållning.

Hon understryker också att tvångsbeteenden och fobier, trots all smärta som följer med, också har komiska inslag och lustiga vinklar. Så tro inte att allt i boken är elände.

Gett mersmak

Jag bara tvingar mig lite är Maja-Stinas debutroman. Men arbetet med att skriva har gett mersmak.

– Först och främst var jag nyfiken på om jag kunde skriva en längre historia som höll hela vägen. Temat har också följt mig och nu när jag skrivit om det hoppas jag kunna känna mig fri

MAJA-STINA FRANSSON

» **BOR:** Uppsala

» **FAMILJ:** Sambon Henrik och sonen Sven

» **ARBETAR:** webbredaktör och frilansjournalist

» **AKTUELL:** Debutromanen Jag bara tvingar mig lite som ges ut i maj på förlaget Norlén&Slottner

att gå vidare med andra historier. Gärna med lite verklighetsförankring.

STIG GUSTAVSSON
stig.gustavsson@alingt看.se
0322-641904